

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Cudacov Stepan, împotriva sentinței Judecătoreiei Căușeni (sediul central) din 05 februarie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Cudacov Stepan xxxxx, născut la xxxxx xxxxx xxxxx,
originar și domiciliat în sat. xxxxx, r-ul xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 14.12.2018 – 05.02.2019;

Instanța de apel: 28.02.2019 – 10.04.2019;

Instanța de recurs: 22.01.2020 – 23.09.2020;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoreiei Căușeni (sediul central) din 05 februarie 2019, a fost încetat procesul penal în privința lui Cudacov Stepan învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, din motivul împăcării inculpatului cu părțile vătămate.

Cudacov Stepan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 9 (nouă) ani 6 (șase) luni închisoare, executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile judiciare în sumă de 20 878,28 lei, suportate pentru extrădarea inculpatului din Federația Rusă, au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că Cudacov Stepan, la 12 iunie 2009, aproximativ ora 23:00, fiind în stare de ebrietate, la înțelegerea prealabilă cu o altă persoană, având scopul rămânerii la domiciliul altei persoane fără consimțământul acesteia, au pătruns și au refuzat să părăsească domiciliul cet. Burlac Serghei și Ivanicova Anna din s. xxxxx, r-nul xxxxx, aplicând violența asupra lor, părțile vătămate fiind nevoite să fugă de la domiciliu.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, *violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea în domiciliul*

unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.

Tot el, la 13 iunie 2009, în intervalul orelor 2:00-3:00, fiind în stare de ebrietate, la înțelegerea prealabilă cu o altă persoană, aflându-se la domiciliul cet. Burlac Serghei și Ivanicova Anna, în s. xxxxx, r-nul xxxxx, unde se mai afla și cet. xxxxx xxxxx, locuitoare a s. xxxxx, având scopul de a-și satisface pofta sexuală, prin constrângere fizică, aplicându-i repetat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului și contrar voinței ei, forțat au dezbrăcat-o și amenințând-o cu moartea, pe rând au întreținut cu ea un raport sexual violent.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică, de două persoane.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia în partea neîncasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru extrădarea inculpatului din Federația Rusă, în sumă de 20 878,28 lei, din contul lui Cudacov Stepan.

În motivarea apelului a invocat, că instanța de judecată urma să dispună încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Cudacov Stepan, deoarece acțiunea de extrădare este una procesuală prevăzută de art. 541-549 Cod de procedură penală.

În opinia acuzării, art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, include cheltuieli de judecată și cheltuieli pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, astfel că prevederile art. 535 Cod de procedură penală, urmează a fi aplicate la caz, or, statul își asumă obligațiunea de a suporta cheltuieli pentru comisiile rogatorii, inclusiv și extrădării, iar prin intermediul organelor de urmărire penală, își exercită autoritatea exclusivă de a urmări penal persoane și a le trage la răspundere penală.

A susținut, că obligația statului solicitant al extrădării, de a suporta cheltuielile de extrădare, se bazează pe principiul reciprocității și executării neîntârziată a obligațiilor asumate, însă acest fapt nu înseamnă că cheltuielile suportate de stat prin intermediul organelor de urmărire penală, care de fapt nemijlocit suportă aceste cheltuieli pentru efectuarea unor acțiuni procesuale, inclusiv și de extrădare, nu pot fi ulterior recuperate din contul persoanei culpabile de comiterea unei infracțiuni.

3.1 Avocatul Demian Grigore în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia în partea condamnării inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cudacov Stepan să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat, că instanța de judecată în speță eronat a interpretat legea.

A susținut, că inculpatul Cudacov Stepan, a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal și reieșind din faptul

că inculpatul s-a împăcat cu partea vătămată, procesul penal a fost încetat pe acest capăt de învinuire, iar vina în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, inculpatul nu a recunoscut-o, iar prima instanță a adoptat o sentință de condamnare, bazându-se pe declarațiile eronate a părții vătămate xxxxx xxxxx și a martorilor Burlac Serghei, Groza Angelica și Tataroi Elena.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, a fost respins apelul declarat de avocatul Demian Grigore, în numele inculpatului Cudacov Stepan și a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința în partea soluționării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, conform modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispusă încasarea din contul lui Cudacov Stepan în beneficiul statului, suma de 20 878,28 lei (douăzeci mii, opt sute șaptezeci și opt,28), cu titlu de cheltuieli judiciare.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că la adoptarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cudacov Stepan, a săvârșit infracțiunile imputate, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe administrate la cauza penală și care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat în privința vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate, bazându-se pe probe pertinente, concludente și veridice, care coroborează între ele, și anume: declarațiile părților vătămate Burlac Serghei și xxxxx xxxxx; a martorilor Groza Angelica, Tataroi (Ursu) Elena; plângerea depusă de xxxxx xxxxx la 16 iunie 2009, prin care aceasta denunță despre viol (f.d. 4); actul privind constatarea medico-legală în privința lui xxxxx xxxxx, prin care s-au constatat leziuni formate în urma unui act sexual forțat (f.d. 5); proces-verbal de cercetare la fața locului din 17 iunie 2009, prin care a fost cercetat domiciliul cet. Ivanicova Anna, și anume locul infracțiunii și foto-tabel (f.d. 6-8); certificatul privind componența familiei inculpatului, eliberat de Primăria s. Copanca (f.d. 9); plângerea cet. Bulacu Serghei din 13 iunie 2009, prin care solicită tragerea la răspundere pe Cudacov Stepan și cealaltă persoană, care au intrat fără voie în gospodăria sa, maltratându-l pe el și pe soție (f.d. 15); actul privind constatarea medico-legală în privința lui Burlacu Serghei prin care se atestă cauzarea leziunilor corporale fără de cauzarea daunelor sănătății (f.d. 18); actul privind constatarea medico-legală în privința lui Ivanicova Anna, prin care de asemenea se atestă cauzarea leziunilor corporale fără de cauzarea daunelor sănătății (f.d. 19); raportul de expertiză nr. 61 D în privința lui xxxxx xxxxx (f.d. 25-26); raportul de expertiză nr. 60 D în privința lui Burlacu Serghei, prin care se constată cauzarea leziunilor corporale fără de cauzarea daunelor sănătății (f.d. 28-29); raportul de expertiză

nr. 62 D în privința lui Ivanicova Anna, prin care se constată cauzarea leziunilor corporale fără de cauzarea daunelor sănătății (f.d. 30-31); cererea depusă de cet. Ivanicova Anna privind încetarea procesului penal din motivul împăcării părților (f.d. 53); copia sentinței în privința lui Stepanov Mihail din 20 octombrie 2009 (f.d. 130-131) și certificatul de deces al părții vătămate Ivanicova Anna (f.d. 146).

Instanța de apel a constatat cu certitudine, că Cudacov Stepan a săvârșit infracțiunile incriminate, iar acțiunile acestuia au fost corect încadrate de către prima instanță în baza art. 179 alin. (2) și 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a precizat, că reieșind din analiza probelor cercetate în ședința instanței de apel și apreciate din punct de vedere al coroborării cu celelalte probe, acestea demonstrează cu certitudine vina inculpatului Cudacov Stepan în săvârșirea infracțiunilor incriminate și care combat argumentele invocate de către inculpat și apărare în cererea de apel.

Instanța de apel a menționat, că argumentele apărării invocate în apel, au constituit obiect de examinare în cadrul ședințelor judiciare ale primei instanțe, iar instanța s-a expus motivat în privința acestora, inclusiv corect a apreciat și a respins și declarațiile inculpatului Cudacov Stepan.

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lict. c) Cod penal, instanța de apel a indicat, că declarațiile inculpatului nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și nu au fost dovedite prin careva probe pertinente și concludente, acestea fiind combătute prin declarațiile părții vătămate xxxxx xxxxx, declarațiile martorului Groza Angelica, precum și prin actul privind constatarea medico-legală în privința lui xxxxx xxxxx, prin care s-au constatat leziuni formate în urma unui act sexual forțat.

Instanța de apel a subliniat, că proba decisivă, la caz, sunt declarațiile părții vătămate, iar argumentele prin care se justifică această probă pentru a adopta o sentință de condamnare, au fost expuse de către prima instanță.

Instanța de apel a respins alegațiile apărării precum că partea vătămată ar depune declarații false, datorită vârstei, instanța stabilind că nu au fost constatate careva motive pentru care partea vătămată ar depune astfel de declarații.

Astfel, instanța de apel a conchis, că declarațiile părții vătămate coroborează cu raportul de expertiză nr. 61D, prin care se confirmă că partea vătămată a avut leziuni corporale specifice unei fapte de viol, stabilindu-se și faptul că aceasta a fost văzută de sora sa, peste puțin timp de la săvârșirea infracțiunii de viol, care a confirmat starea în care era partea vătămată și leziunile vizibile, circumstanțe care în ansamblu, atestă veridicitatea declarațiilor părții vătămate.

Cu referire la apelul procurorului, reținând prevederile art. 227, 229, 535 Cod de procedură penală, instanța de apel a subliniat că obligația statului solicitant al extrădării, de a suporta cheltuielile de extrădare este bazat pe principiul reciprocității, executării neîntârziată a obligațiilor asumate, iar faptul dat nu înseamnă că cheltuielile suportate de stat prin intermediul

organelor de urmărire penală, care nemijlocit suportă aceste cheltuieli, pentru efectuarea unor acțiuni procesuale, inclusiv și de extrădare, nu pot fi ulterior recuperate de stat, de la persoana culpabilă de comiterea unei infracțiuni, din care motiv instanța de apel a constatat că suma de 20 878,28 lei, care a fost suportată de către IGP al MAI pentru extrădarea inculpatului din Federația Rusă, urmează a fi încasată din contul lui Cudacov Stepan, cu titlu de cheltuieli judiciare.

5. Inculpatul Cudacov Stepan, fără a indica un temei concret pentru declararea recursului din cele conținute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu trei recursuri ordinare, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de învinuirea incriminată în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu respingerea dispunerii încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 20 878,28 lei, pentru extrădarea din Federația Rusă.

În argumentarea recursurilor a indicat, că nu este de acord cu condamnarea sa în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece nu a săvârșit această infracțiune, și astfel solicitând să fie achitat de învinuirea incriminată în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Menționează, că în cadrul ședinței instanței de apel, a fost audiată doar partea vătămată xxxxx xxxxx și nu au fost audiați, la solicitarea sa, martorii Burlacu Serghei și Ivanicova Anna.

Invocă inculpatul, că nu este de acord cu concluzia instanței de apel privind dispunerea încasării cheltuielilor judiciare din contul său, în beneficiul statului, pentru extrădarea sa din Federația Rusă, în sumă de 28 878,28 lei, deoarece fiind bolnav, nu are posibilitate să lucreze la locul de detenție și astfel va fi în imposibilitate să recupereze cheltuielile judiciare.

Susține, că termenul ispășirii pedepsei i-a fost calculat din data de 05 februarie 2019, însă din Federația Rusă a fost extrădat la data de 27 noiembrie 2018.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat Colegiul penal atestă, că inculpatul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel sub aspectul constatării vinovăției de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, argumente care se încadrează în temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei se atestă, că prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Cudacov Stepan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată, la examinarea cauzei de către instanța de apel s-a stabilit, că soluția primei instanțe privind condamnarea inculpatului Cudacov Stepan pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, este corectă și întemeiată, fiind constatate toate circumstanțele de fapt și de drept relevante speței și că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Nu poate fi reținut argumentul inculpatului, precum că nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, cu referire la acest aspect instanța de apel a subliniat că declarațiile inculpatului nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și nu sunt demonstrate prin careva probe pertinente și concludente, acestea fiind combătute prin declarațiile părții vătămate xxxxx xxxxx, a martorului Groza Angelica, precum și prin actul privind constatarea medico-legală în privința lui xxxxx xxxxx, prin care s-au constatat leziunile formate în urma unui act sexual forțat, astfel fiind respinse ca neîntemeiate alegațiile apărării potrivit cărora partea vătămată a depus declarații false datorită vârstei, deoarece nu a fost stabilit un careva motiv pentru care partea vătămată să depună astfel de declarații.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în partea stabilirii

pedepsei inculpatului Cudacov Stepan, în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece la judecarea apelului declarat de către avocatul Demian Grigore în numele inculpatului, instanța a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO *Garcia Ruis c. Spaniei*, *Helle c. Finlandei*).

De asemenea, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate și alegațiile recurentului precum că în cadrul ședinței de apel a fost audiată doar partea vătămată xxxxx xxxxx și nu au fost audiați, la solicitarea sa, martorii Burlacu Serghei și Ivanicova Anna, în contextul în care potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 10 aprilie 2019 (vol.II, f.d. 11-12), rezultă că instanța de apel a dispus examinarea probelor și înscrisurilor din materialele cauzei cercetate de către prima instanță, și anume – declarațiile părții vătămate Burlac Serghei, iar verificând dacă participanții la proces nu au alte probe noi sau dacă este necesar de cercetat suplimentar probele administrate la urmărirea penală și în prima instanță, careva completări și probe noi, nu au parvenit. Corespunzător, în conformitate cu art. 413 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel dispunând soluționarea cererilor și demersurilor, se atestă că din partea inculpatului sau a apărării, cereri sau demersuri privind audierea martorului Ivanicova Anna, nu au parvenit.

Având în vedere motivele ce au stat la baza pronunțării soluției contestate, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, concluzionând întemeiat în privința vinovăției lui Cudacov Stepan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Mai mult decât atât, Colegiul penal reiterează că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală

și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Or, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, așa cum propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel încât invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Cu referire la argumentul recurentului că termenul executării pedepsei a fost calculat greșit din data de 05 februarie 2019, Colegiul penal menționează că este unul eronat, or, instanța de apel a dispus calcularea termenului executării pedepsei din data de 10 aprilie 2019, cu includerea în acest termen a perioadei de la 05 martie 2018 (*când a fost reținut pe teritoriul Federației Ruse*), până la data de 10 aprilie 2019.

În privința argumentelor invocate de către titularul cererii de recurs, sub aspectul soluționării chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit prevederilor art. 227 Cod de procedură penală, (1) Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele:

1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali;

2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive;

3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat;

4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei;

5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

(3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Totodată, în conformitate cu art. 229 Cod de procedură penală, (1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial,

condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal consideră corectă soluția instanței de apel privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 28 878,28 lei, din contul inculpatului Cudacov Stepan în beneficiul statului, or, ține de obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare efectuate în legătură cu acțiunile procesuale în cauza penală, obligație care este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatul Cudacov Stepan, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul **Cudacov Stepan** xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 octombrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor